

UZASADNIENIE

Decyzją z 24.11.2017r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. po rozpoznaniu wniosku z 17.11.2017r. na podstawie art. 114 ust. 1 ustawy z 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z FUS (T.J. Dz.U. 2017r., poz. 1383 ze zm.) odmówił J. Z. ponownego wyliczenia emerytury. W uzasadnieniu organ rentowy podał, że okresy ubezpieczenia od 1.05.1971r. do 21.08.1976 r. oraz od 1.12.1976r. do 31.05.1980r. w zakładzie Centrum (...) Oddział w S. zostały już uwzględnione w wysokości świadczenia decyzją z 21.09.2012r. Zakład argumentował, że decyzją ostateczną z 21.09.2012r. uwzględniono również wynagrodzenie osiągnięte w zakładzie (...) w okresie 1.12.1976r.-31.05.1980r. na podstawie angażu z 1.12.1976r. Organ rentowy zaznaczył, że do obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru świadczenia wynoszącego 45,92% przyjęto wynagrodzenie z okresu 1978-1987, tj. z 10 lat poprzedzających rok, w którym zainteresowany przystąpił do ubezpieczenia za granicą. ZUS stwierdził, że wnioskodawca nie doręczył żadnych dokumentów mogących mieć wpływ na wysokość świadczenia, konkludując, że brak zatem podstaw do ponownego ustalenia wysokości emerytury /decyzja k. 165 akt ZUS/.

Ubezpieczony uznając powyższą decyzję za krzywdzącą złożył od niej odwołanie, wnosząc o jej uchylenie i orzeczenie o ponownym obliczeniu emerytury zgodnie ze złożonym wnioskiem, tj. z uwzględnieniem najkorzystniejszego średniego dalszego trwania życia, z uwzględnieniem przeliczonego kapitału początkowego, doliczeniem okresów składkowych i nieskładkowych, przyjęciem do obliczenia zarobków z dowolnych 20 lat kalendarzowych, z doliczeniem dodatkowego składnika wynagrodzenia, dokonania obliczenia według nowych zasad, z uwzględnieniem zagranicznych okresów ubezpieczenia, a nadto wnosił także o zasądzenie od organu rentowego na rzecz wnioskodawcy kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych. W uzasadnieniu zarzucił, że Zakład błędnie nie uwzględnił złożonych przez niego dokumentów, tj. świadectw pracy oraz umowy o pracę, które stanowiły podstawę do ponownego przeliczenia jego świadczenia emerytalnego. Odwołujący argumentował, że ze złożonego przez niego świadectwa pracy z 27.08.1976r. wynika, że (...) w pierwszym roku ubezpieczenia, obliczone proporcjonalnie, winno wynosić w roku 1962r. 43,90, natomiast ZUS za ten rok w ogóle nie przyjmował dotychczas tego faktu do swoich wyliczeń, a przy prawidłowym przyjęciu i ponownym przeliczeniu świadczenia jego emerytura winna być podwyższona. Nadto wskazał, że emerytura winna być wyższa, jeśli dokonać obliczenia zgodnie z wnioskiem tj. zgodnie ze wskazanym zakresem, zwłaszcza przy obliczeniu świadczenia z dowolnych 20 lat kalendarzowych, wskazanych we wniosku. Konkludował, że przyjęte przez organ rentowy dotychczas wyliczenie podstawy wymiaru emerytury na podstawie 10 lat kalendarzowych poprzedzających rok, w którym ubezpieczony przystąpił po raz pierwszy do ubezpieczenia za granicą jest mniej korzystne, niż byłoby przy prawidłowym obliczeniu zgodnie z jego wnioskiem / odwołanie k. 2-4/.

W odpowiedzi na odwołanie ZUS wniósł o oddalenie odwołania, podtrzymując dotychczasowe stanowisko w sprawie / odpowiedź na odwołanie k. 13/.

Na rozprawie z dn. 25.07.2018r. – bezpośrednio poprzedzającej wyroku w n/n sprawie – pełnomocnik ZUS wniósł o oddalenie odwołania /e-prot. z 25.07.2018r.: 00:01:30/.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

J. Z. (ur. (...)) wystąpił w dn. 1.12.2011r. z wnioskiem o przyznanie prawa do emerytury /wniosek k. akt ZUS/.

Decyzją zaliczkową z 11.04.2012r. przyznano wnioskodawcy prawo do emerytury w wysokości proporcjonalnej uwzględniając ogółem 40 lat, 7 miesięcy tj. 487 miesięcy ubezpieczenia. Uznano w Polsce 209 miesięcy ubezpieczenia / decyzja k. /39/40 akt ZUS/.

Decyzją z 21.09.2012r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. dokonał ponownego ustalenia wysokości świadczenia emerytalnego dla J. Z. w wysokości proporcjonalnej od 1.12.2011r. Obliczając wysokość świadczenia uwzględniono ogółem 48 lat, tj. 576 miesięcy okresów składkowych w Polsce i w Kanadzie. W Polsce uwzględniono

24 lata, 10 miesięcy i 24 dni okresów składkowych od 1.09.1962r. do 30.04.1971r. w Stoczni (...), od 1.05.1971r. do 21.08.1976r. w Centrum (...) Oddział w S., od 1.12.1976 r. do 31.05.1980r. Centrum (...) Oddział w S., od 1.02.1981r. do 30.04.1983r. okres prowadzenia działalności gospodarczej, od 1.06.1983r. do 31.05.1984r. okres prowadzenia działalności gospodarczej, od 1.08.1984r. do 30.09.1988r. okres prowadzenia działalności gospodarczej. Instytucja Kanadyjska potwierdziła 278 miesięcy ubezpieczenia i zamieszkania w Kanadzie od 1.10.1988r. do 30.11.2011r. Podstawa wymiaru emerytury obliczona została zgodnie z postanowieniami art. 18 ustawy emerytalnej z 17.12.1998r., tj. na podstawie przeciętnej podstawy wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenie emerytalne i rentowe w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośredni rok, w którym J. Z. nie udokumentował wynagrodzenia zaświadczeniami, ani legitymacją ubezpieczeniową, w oparciu o dokumentację zastępczą – angaż z 1.12.1976r. ustalono wysokość zarobków z okresu od 1.12.1976r. do 31.05.1980r. przyjmując stały składnik wynagrodzenia – wynagrodzenie zasadnicze 3100zł miesięcznie. W angażu /k. 29 akt ZUS/ nie wskazano wysokości przysługującej premii. W okresach pozarolniczej działalności gospodarczej wnioskodawcy do ustalenia wysokości podstawy wymiaru emerytury przyjęto kwoty podstaw wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne. Za okres od 1.09.1962r. do 30.04.1971r. i od 1.05.1971r. do 21.08.1976r. nieudokumentowany zaświadczeniami zgodnie z art. 15 ust. 2a ustawy z 17.12.1998r. przyjęto wynagrodzenie minimalne. Wysokość emerytury ustalono według proporcji 298 miesięcy przebytych w Polsce do 576 miesięcy łącznej pracy w Polsce i w Kanadzie co stanowi 707,32 zł (1367,17 zł x 298/576). /decyzja k. 103/104 akt ZUS, pismo ZUS z 4.02.2013r. k. 123 akt ZUS/.

Od powyższej decyzji wnioskodawca złożył odwołanie w dn. 25.07.2013r. /odwołanie k. 2 załączonych akt VIII U 3456/13/.

Prawomocnym wyrokiem z dn. 23.06.2014r., sygn. VIII U 3456/13, Sąd Okręgowy w Łodzi oddalił odwołanie J. Z. od decyzji ZUS z dn. 21.09.2012r. /wyrok k. 38 załączonych akt VIII U 3456/13/.

W dn. 20.11.2017r. odwołujący złożył wniosek o ponowne obliczenie świadczenia emerytalnego, do którego załączył świadectwa pracy z 27.08.1976r., w którym poświadczono, że pracował w (...)/ S. od 1.07.1971r. do 21.08.1976r. na stanowisku asystenta projektanta z wynagrodzeniem 2800 zł miesięcznie, umowy o pracę z 1.12.1976r. z (...) w S. na podstawie której został zatrudniony na stanowisku starszego asystenta projektowego z wynagrodzeniem miesięcznym 3100zł, świadectwa pracy z 31.05.1980r., z którego wynikało, że był zatrudniony w (...) w S. od 1.12.1976r. do 31.05.1980r. na stanowisku asystenta projektanta z wynagrodzeniem zasadniczym 3100 zł miesięcznie. Jednocześnie wskazał, że (...) powinno być obliczone proporcjonalnie i wynosi w 1962 r. 43,90 /wniosek k. 158-159 akt ZUS, świadectwa k. 163-164 akt ZUS, umowa k. 162 akt ZUS/.

Wyżej wymienione dokumenty były już załączone do akt emerytalnych przed wydaniem prawomocnej decyzji z 21.09.2012r. / świadectwa k. 25/26- 27/28 akt ZUS, umowa k. 29/30 akt ZUS/.

Zaskarżoną decyzją z 24.11.2017r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. po rozpoznaniu w/w wniosku na podstawie art. 114 ust. 1 ustawy z 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z FUS (T.J. Dz.U. 2017r., poz. 1383 ze zm.) odmówił J. Z. ponownego wyliczenia emerytury, wskazując w uzasadnieniu, że okresy ubezpieczenia od 1.05.1971r. do 21.08.1976 r. oraz od 1.12.1976r. do 31.05.1980r. w Centrum (...) Oddział w S. zostały już uwzględnione w wysokości świadczenia decyzją z 21.09.2012r., a decyzją ostateczną z 21.09.2012r. uwzględniono również wynagrodzenie osiągnięte w zakładzie (...) w okresie 1.12.1976r.-31.05.1980r. na podstawie angażu z 1.12.1976r. Organ rentowy zaznaczył, że do obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru świadczenia wynoszącego 45,92% przyjęto wynagrodzenie z okresu 1978-1987, tj. z 10 lat poprzedzających rok, w którym zainteresowany przystąpił do ubezpieczenia za granicą. ZUS stwierdziwszy, że wnioskodawca nie doręczył żadnych dokumentów mogących mieć wpływ na wysokość świadczenia, konkludował, że tym samym brak podstaw do ponownego ustalenia wysokości emerytury /decyzja k. 165 akt ZUS/.

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie powołanych wyżej dokumentów, których nie kwestionowała żadna ze stron, a i sąd nie znalazł żadnych powodów by czynić to z urzędu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie podlega oddaleniu.

Zgodnie z art. 114 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu (...) Na podstawie art. 114 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U z 2016 r. poz. 887 z późn. zm.) prawo do świadczeń (emerytalno – rentowych) lub ich wysokość ulega ponownemu ustaleniu na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji w sprawie świadczeń zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ prawo do świadczeń lub na ich wysokość.

Z cytowanego przepisu wynika, iż warunkiem ponownego ustalenia prawa do świadczeń jest uzyskanie nowych dowodów lub ujawnienie okoliczności, które istniały przed wydaniem decyzji, a nie były znane organowi w chwili orzekania i mają wpływ na prawo do tych świadczeń lub ich wysokość /por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 sierpnia 1999 r., II UKN 231/99 - OSNAPiUS 2000 nr 19 poz. 734; uchwała Sądu Najwyższego z dnia 5 czerwca 2003 r. III UZP 5/03 - OSNAPiUS rok 2003, Nr 18, poz. 442/.

Zwrot "przedłożenie nowych dowodów" oznacza zgłoszenie każdego prawnie dopuszczalnego środka dowodowego, stanowiącego potwierdzenie okoliczności faktycznych istniejących przed wydaniem decyzji, a mających wpływ na powstanie prawa do świadczenia lub jego wysokość. Natomiast użyte w art. 114 ust. 1 ustawy emerytalnej pojęcie "ujawnienie okoliczności" oznacza powołanie się na fakty dotyczące ogółu wymagań formalnych i materialnych związanych z ustaleniem przez organ rentowy prawa do świadczenia lub wysokości świadczenia. Są to określone w przepisach prawa materialnego fakty warunkujące powstanie prawa do świadczenia lub jego wysokości np. staż pracy, wiek, niezdolność do pracy, ale także uchybienia przez organ rentowy normom prawa procesowego lub materialnego, wpływające potencjalnie na dokonanie ustaleń w sposób niezgodny z ukształtowaną z mocy prawa sytuacją prawną osoby zainteresowanej (tak m.in. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 3 lutego 2014 r., I UK 322/13, LEX nr 1444596 oraz Sąd Apelacyjny w Łodzi w wyroku z dnia 11 grudnia 2015 r., III AUa 1087/15, LEX nr 1979499).

Mając powyższe na uwadze należy podkreślić, że skoro przedmiotowe postępowanie zostało wszczęte w oparciu o wniosek z art. 114 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, to obowiązkiem organu rentowego a następnie Sądu orzekającego, była w pierwszej kolejności ocena, czy wystąpiły określone w tym przepisie przesłanki umożliwiające merytoryczne rozpoznanie wniosku.

Należało zatem ustalić i ocenić, czy wnioskodawca przedłożył nowe dowody mogące mieć wpływ na zmianę poprzedniej decyzji z dnia 21.09.2012r. Z ustalonego stanu faktycznego sprawy wynika, iż złożone przez odwołującego wraz z wnioskiem z 23.05.2017r. dokumenty w postaci świadectw pracy i umowy o pracę były już wcześniej załączone do akt emerytalnych /k. 25-30 akt ZUS/ i były już przedmiotem rozważań organu rentowego skutkując wydaniem decyzji z 21.09.2012r., która następnie była poddana kontroli co do prawidłowości w postępowaniu sądowym przed Sądem Okręgowym w Łodzi w sprawie VIII U 3456/13, w której prawomocnym wyrokiem z 23.06.2014r. oddalono odwołanie wnioskodawcy. Poza tymi dokumentami wnioskodawca nie przedstawił żadnych innych, nieznanymi dotąd dokumentów. Skarżący w toku niniejszego postępowania nie ujawnił również żadnych okoliczności, które istniały przed wydaniem decyzji, a nie były znane organowi w chwili orzekania i mają wpływ na prawo do emerytury.

Wobec powyższego zaskarżona decyzja z 24.11.2017r. jest zgodna z prawem, albowiem wniosek o ponowne przeliczenie świadczenia nie spełnia kryteriów z art. 114 ustawy emerytalnej.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.

Zarządzenie: odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi odwołującego.

A.P.